

Недоболниятъ бурсукъ.

ъ една гора живѣлъ нѣкога тру
долубивъ бурсукъ. Той билъ ис-
кусенъ зидаръ на подземни кѣ-
щички и никой бурсукъ не мо-
жалъ да се мѣри съ него въ
тази работа.

Макаръ дупкитѣ му да били най-красиви
отъ другитѣ, но той никога не билъ доволенъ
отъ тѣхъ: всѣка есенъ напускалъ старата си
дупка и си изравялъ нова и по-красива отъ
първата.

Другитѣ звѣрове взели да се чудятъ защо
бурсукътъ си рови всѣка есенъ нова дупка, ко-
гато старата му е по-красива отъ тѣхнитѣ.

Дълго врѣме мислили, ала никой не можалъ
да отгатне бурсуковата тайна. Най послѣ зая-
кътъ се изправилъ прѣдъ събранието и казалъ:

— Нашиятъ събратъ постоянно рови зе-
мята, защото дири скрито имане.

— Право ли казвашъ, зайо? изревалъ рун-
тавиятъ мецанъ.

— Наистина ви казвамъ, че имане дири,
вчера минахъ покрай него и чухъ да си бѣбри:
„Моето искусство ще ме дари съ златно здраве
прѣзъ идната пролѣтъ“.

Слѣдъ това събранието рѣшило да испра-
тятъ една млада мечка да улови злосторника и